

Blatnický

Červenec 2000

Ročník V.

Číslo 17

zpravodaj

Dočtete se - z obsahu čísla:

- ◆ Informace OÚ
- ◆ Dopisy čtenářů
- ◆ Pouti u Sv. Antonínka
- ◆ Blatnická kronika
- ◆ Z farnosti
- ◆ Z historie katastru ...
- ◆ Zahradkářům a vinařům
- ◆ Kultura, škola
- ◆ Pro chvíle odpočinku
- ◆ Společenská kronika
- ◆ Inzerce

Masopustní Maří
srp. 28. 5. 1921

Vydává Obecní úřad Blatnice pod Sv. Antonínkem * 850 výtisků * Řídí redakční rada: šéfredaktor - Josef Vavřík,
členové redakce - Bohumil Petrátek, Josef Bogar, Ladislav Vyskočil, Lenka Fojtíková * Inzerce tel.: 0631 / 331276

Vytisknuto u vydavatelství neperiod. tisku F.Z.CH., tel.: 0631 / 323749

USNESENÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA Z VEŘEJNÉHO ZASEDÁNÍ DNE 18.4.2000

1. OZ rozhodlo přispět částkou 1.000,- Kč pro ZO svazu nečlenských a nedoslýchavých ČR se sídlem ve Veselí n. Mor. Zodpovídá: starosta. Termín: ihned

2. OZ souhlasí s pronájmem části obec. pozemku p. č. 4617/1 v trati Novosady mantelům Bogarovým, Blatnice 95, za podmínky, že zde budou vysazovány trvalé porosty. Doba pronájmu 20 let. Zodpovídá: starosta. Termín: ihned

3. OZ souhlasí s napojením RD ing. J. Trusky č. p. 770 na obecní kanalizaci. Podmínky stanoví stavební komise. Zodpovídá: zástupce starosty. Termín: do 30.6.2000

4. OZ rozhodlo snížit poplatek za močnění pro p.č. Svobůvkou, Blatnice 324 za období účtované za r. 1997-98, 1998-99 z důvodu nenapojení na obec. kanalizaci. Od účt. období 1999-00 bude poplatek uhrazen. Zodpovídá: starosta. Termín: stálý

5. OZ rozhodlo stornovat poplatek za vypracování kupní smlouvy na pozem-

ky v trati Novosady /výstavba RD/ pro ing. A. Bogara, Blatnice 299, Sv. Rolnec, Blatnice 741 a J. Petratura, Blatnice 454. Zodpovídá: zástupce starosty. Termín: ihned

6. OZ souhlasí s vyrovnáním rozpočtem obce na rok 2000 ve výši 17.622.200,- Kč.

7. OZ souhlasí s přijetím pani M. Kneprné, Blatnice 790 jako kuchařky do ŠJ při ZŠ Blatnice. OZ rozhodlo tajným hlasováním. Zodpovídá: starosta. Termín: do 31.5.2000

8. OZ rozhodlo snížit poplatek za močnění o 1/3 pro firmu Bavorská pekárna Bachan, Blatnice z důvodu ztráty vody při pečení vypařením. Poplatek se snižuje od účtovacího období 1997/98. Zodpovídá: starosta. Termín: stálý

9. OZ souhlasí s příspěvkem 150,- Kč na jednoho žáka na lyžař. výcvik ZŠ Blatnice pro rok 2000. Zodpovídá: starosta. Termín: ihned

10. OZ souhlasí s uzavřením MŠ po celou dobu prázdnin v r. 2000 z ekonom. důvodů. V nutných případech budou děti umístěny v MŠ v Blatnici - /od 1.7. do 12.7./ Zodpovídá: starosta. Termín: do 30.6.2000

11. OZ bere na vědomí předložený návrh státních pozemků, které by obec mohla získat bezplatně podle z. č. 95/1999 Sb. Konečné stanovisko bude sděleno na příštím zasedání OZ.

12. OZ rozhodlo rozdělit příspěvky pro organizace pro rok 2000 takto: /celková částka 60.000,- Kč/

- TJ Družstevník – 48.000,- Kč
- oddíl Rytmík – 3.000,- Kč
- Svaz chovatelů holubů – 4.000,- Kč
- oddíl Judo – 2.000,- Kč
- TJ Orel – 1.000,- Kč

Dále OZ rozhodlo, že v případě nedostatku financí TJ Družstevník Blatnice, jim bude přidělena mimořádná dotace.

Ornament občanům

PRONÁJEM KOUPALIŠTĚ A TURISTICKÉ UBYTOVNY

(celý areál včetně bufetu, sportovní a parkového)

Příhlásky na pronájem odevzdávejte:
MVDr. Gabriela Petraturová,
Blatnice 661
František Sovík, Blatnice 740
Libor Vaněk, Blatnice 78
Jiří Petruš, Veselí n. Mor. 1426

Každý ze zájemců přinesl svůj podnikatelský záměr. OZ pak rozhodlo tajným hlasováním pro MVDr. G. Petraturovou, Blatnice 661 – pronájem na dobu 5 let.

Obec uhradí barvu a nádrž bazénu, vodu do bazénu koupaliště a ubytovny.

OBDĚLANOST ZEMĚDĚLSKÝCH POZEMKŮ – UPOZORNĚNÍ

Okresní úřad Hodonín, referát životního prostředí upozorňuje všechny vlastníky a nájemce zemědělských pozemků na povinnosti vyplývající pro ně ze zákona č. 334/1992 Sb. ČNR o ochraně zemědělského půdního fondu, úpravně znění zák. č. 231/1999 Sb., hospodařit na zemědělském půdním fondu (tj. orná půda, vinice, zahrady, ovocné sady, louky a pastviny a nezemědělská půda potřebná k zajišťování zemědělské výroby, jako jsou polní cesty, pozemky se zařízeními důležitými pro polní závlahy, závlahové vodní nádrže, odvodňovací příkopy, brázy sloužící k ochraně před zamokřením a zátopou apod.) tak, aby neznečišťovali půdu, zdroje pitné vody, nepoškozovali okolní pozemky a přírodně fyzikální, biologické a chemické vlastnosti půdy a chránili obdělávané pozemky podle schválených projektů pozemkových úprav.

(Výše uvedené povinnosti se týkají i pozemků, které nejsou v příslušném roce obdělávány.)

Okresní úřad Hodonín, referát životního prostředí v rámci kontrolní a dozorné činnosti dle ust. § 15, písm. "b" zákona č. 334/1992 Sb. ČNR o ochraně zemědělského půdního fondu, úpravně znění zák. č. 231/1999 Sb. provede ve spolupráci s pověřenými obecními úřady v měsíci květnu a červnu 2000 kontrolní plnění výše uvedených povinností.

Ing. Bedřich Kubík, vedoucí referátu

EKOLOGIE – KRÁSNÉ, ZDRAVÉ ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ U SV. ANTONÍNKA

Se sympatiemi přijímáme poslední aktivitu Mysliveckého sdružení v Biatnici pod Sv. Ant. Člen tohoto sdružení pan Miroslav Vyskočil přinesl k Sv. Antonínku plastové pytle na odpad různého druhu, kterými neukáznění návštěvníci toto místo znečišťují.

Činnost pro zkrášlení a zvelebení tohoto posvátného místa je jistě chvályhodná. Hlasy těch, kteří sem přicházejí z různých míst a jsou nadšeni a plni důjmů, s radostí přijímáme, zvláště když mluví o kapli a jejím okolí. Vždyť přicházejí z různých konců světa a přinášejí pozdravy od rodičů či prarodičů, kteří naše poutní místo navštívili a už nemohou přijet.

Bohužel zevleďněl mnohým lidem pohled na to, co tomuto místu krásy nepřidá. Snad není nikdo, kdo by neodsoudil počinání těch, kteří nemají citu a odpovědnosti k tomuto místu. Jedni odstraňují pytle odpadků pohozené po příkopech a v lese, druzí je tam znovu přivezou. Zdráhám se věřit, že by občane našli obce vyvářeli na Antoníněk všechno, co jim doma pteká, tj. části lišho stroje, pneumatiky, plechovky všech velikostí a druhů od barev nebo olejů. Všechno přece mají možnost uložit na místa určená obecním úřadem!

Tento nepořádek vidí a kritizují poutníci, kteří přijeli s nadějí, že uvidí naše poutní místo tak pěkné, jak na ně vzpomínali jejich rodiče.

Je třeba, aby odpovědné orgány rozhodným způsobem a potřebným opatřením zakázaly vjezd motorových vozidel do lesa, na prostranství Křížové cesty a volný pohyb po celé louce.

Jak zabráníme tomu, aby děti a mládež neničila vandalským způsobem objekty zcháodí v lese a okolí studánky? Je to smutné a neradostné!

Domnívali jsme se, že pomínuly případy vloupání do kaple. V noci z 19.5. na 20.5. se neznámí pachatelé pokusili vyrazit dveře do sakristie. Stopy zabíjecích bot po celých dveřích a hlavě v místech zámků byly toho důkazem.

Přes tyto smutné, neradostné jevy se chceme s nadějí dívat do budoucna. Věříme, že to, co naši předkové s láskou a obětavostí za svízelných, těžkých podmínek zbudovali, dokážeme s pomocí Boží i dobrých lidí nejen udržet, ale i zvelebit.

Jen zevleďnění, lhostejnosti a povrchnosti se chraňme, abychom pochopili slova služebníka Božího P. Antonína Šaránka: Svatej Antoníněk je místo Bohem požehnané, vyvolené od praděvných dob našimi předky, promodlené, bolestí i radostí proustopené – milostí Boží obdarované!

Záleží jenom na nás, jaká budoucnost čeká nás i naše milé poutní místo.

Co hovoří Pamětní kniha, záznamy i podpisy návštěvníků, kteří sem za ta léta přišli, by bylo na další samostatný článek.

Aspoň jeden z poslední doby. Je z 10.5.2000, kdy jsem si tento příspěvek připravoval.

"Človče, otevři oči a děkuj za vše, co taď kolem je." Podepsán: Ing. Mgr. Kamil Osuský Č. B. 1804.

A mnozí jiní s poděkováním i prosbami k sv. Antonínu, i různými vzpomínkami, potvrzují svým podpisem svůj věčný vztah k Sv. Antonínku. Není snad jednoho místa v bývalém Československu, které by tu nebylo zaznamenáno. Není v Evropě státu, jehož některý občan by sem nezavítal. Nejrůznější jsou vzpomínky krajanů, či jejich potomků, kteří odjeli v minulosti do ciziny.

Mezi projevy radosti jsou také hlasy zklamání nad některými nedostatky: špatný stav sociálního zařízení, nedostatek zповědnků, neklid o poutích. Není ojedinelý hlas: "Je to hurli než za komunistů." Jak těžko se to vyvrací!

Pokračuje nejen ekologická, ale i duchovní devastace kopce Svateho Antonína. Nechceme vidět, jaký dopad, či následky pro toto posvátné místo má činnost, která se prezentuje pořádáním "Noci u Antonínka". Jaký výsledek všem normám ekologie: ruší se příroda, ruší se zvěř a klid posvátného místa.

Připomeňme si poslední větu výzvy biatnickým farníkům ze dne 13.6.1945:

"Posvátnost Biatnické hory je nerozlučně spojena s dobrou pověstí městečka Biatnice pod Sv. Ant."

DOPISY ČTENÁŘŮ

ANONYM

Předsedovi!

Nevidíme pádného důvodu, proč má být Biatnice pod krajem Zlín. Toto město je čím dál měš významné. Není tam průmysl, není tam škola, nejsou tam odborné fakultní nemocnice a veškeré věci, které jsou v Hodoníně a Kyjově a Veselí by se musely stěhovat měnit pásy, lin. úřady a mnoho různých věcí na které se teprve přijde. Kdo to bude občanem vyřizovat a platit? Bude to obecní úřad anebo po vás potopa? Proto od toho utečete. Kde je vaše odpovědnost vůči občanovi? Naopak Brno je 2 největší a nejvýznamější město. Iho tam vysoké školy, fakultní nemocnice, krajský a úst. soudy, velká nákupní centra apod. A výhodné vlak. a autob. spojení. Proto je to velký nesmysl a nepomyšlenost se opát pod Zlín. i Veselí n. M. to zavčas pochopilo, kde je to výhodnější a chce být pod Brnem.

Co se týká bláť. zpravodaje? Dělejte je dva. Ten původní nechte lidovcem – protože je zaměřený jenom pro ně a druhý pro normální ostatní lidi s novými dopisovateli. Ty staří ať už užívají důchodu a dopisování nechají pro mladší, pružnější a inteligentější!

ODPOVĚĎ

Po přečtení tohoto anonymu jsem si nejdřív pomyslel, že jej musel psát nějaký inženýr, který se snaží zakrýt své vzdělání používáním lidových výrazů. Za prvé již deset let se nepoužívá oslovení "předsedo", ale "starosto"!

Za druhé ani já nevidím zatím důvod k připojení k Zlínskému kraji, který má časem vzniknout (asi 2003). Je pravda, že bylo jednání s městským úřadem v Uh. Hradišti, a že byl vnesen dotaz do Prahy na ministerstvo, odkud přišlo zamítavé stanovisko.

Později vyšel zákon, že k tomuto aktu může být přistoupeno pouze po referendu v daném městě nebo obci. Takže jestli ano nebo ne, řeknou sami občané. K těm nemocnicím, obchodním centrům a vysokým školám musím konstatovat, že dotyčný asi již

dříve nebyl ve Zlíně. Nemůže být všude všechno 5 anonymem musím souhlasit v tom, že administrativně by to bylo složité a i to autobusové spojení je problém. Takže "anonymy", doufám, že po nás nebude potopa.

Co se týká Blatnického zpravodaje, tak není nikde psáno, že tam píšou jen lidé, a že je tam dost článků a zajímavosti pro nešedivce. Každý občan může být dopisovatelem a nikdo, kdo přinese příspěvek, nebude odmítnut. Doufám, že i náš anonym nám někdy podepsaným přispěje. Uražit někoho a nepodepsat se taky svědčí o vysoké inteligenci, tak zdar anonymy.

Josef Vavřík

STÍŽNOSTI

Váženému panu starostovi a obecnímu zastupitelstvu – Blatnice

Věc: stížnost k neodkladnému učinění nápravy a okamžitému uvedení protipovodňové hráze do původního stavu. Asi před 18 lety postihla obec povodňová záplava a zatopila Humna a sklepy rodinných domků na Račku - p. Václava Cichy, Stanislava Petrátura, Josefa Ratajského, Martina Jelénka, Josefa Minaříka, Marie Kalpárkové - Hrdákové. Tehdejší Národní výbor vybudoval nad Humny novou asfaltovou silnici. Pro její rozšíření nezodpovědně zrušil odvodňovací příkop a naprosto ignoroval zabezpečení protipovodňové hráze. Tato trestuhodná neschopnost ušetřila několik ubohých lidí. Křá a občanům způsobila mnohonásobnou škodu. Všemocní funkcionáři svoji nezodpovědnost lhotežně přehlíдели a povíšení občané byli nuceni pro svoji ochranu si sami vybudovat hráze vlastním úsilím a náklady. V této době se obecní zastupitelstvo rozhodlo, že na této silnici zahuďuje obrubníky. Po vzoru svých předchůdců důkladně rozrýpala část pracně vybudované hráze v tom nejzářičtějším úseku, kde je otevřená strmá cesta ze Starých Hor a je největší nápor vody. Zničila a odvezla betonové kvádry a vše nechala v tak dezolátním stavu, že obnovení je již neuskutečnitelné. Další pokračování zamezil soudan Václav Cicha, který byl právě v zahradě. Při večerní bouřce, dne 18. května jsem musel krumpáčem, lopatou a motykou zahřívát mezery, aby voda z přeplněného obrubníkového příkopu nepřetekla do zahrady. Dne 19. května ráno jsme na tuto situaci upozornili osobně pana starostu, který ještě během dopoledne se dostavil i s panem místostarostou na toto kritické místo. Okamžitě se rozhodli pro zajetí struje na prodloužení výkopu pro obrubníky, aby se alespoň částečně odvedla přebytečná voda do uličky. Dále se rozhodli vytvořit alespoň provizorně hlíněnou hráz. Při navrhování však hlína přepadává již z prudké meze na uplocení zahrady a zasypává průchodový chodník. Protože v současné době hrozí nebezpečí, že volná hlína není schopná zabezpečit větší přítok vody, navrhl jsem panu místostarostovi postavení betonové protipovodňové hráze. Pan místostarosta však kategoricky prohlásil, že bude zahuďovat pouze obrubníky a když požadujeme hráze, tak se ji můžeme pořídit na vlastní náklady, protože obec na to nemá peníze. Pokud se nám to nelíbí, můžeme si stěžovat třeba i u Papeže, nebo do novin. Protože jsme si hráze vlastním úsilím a náklady již sami jednou vybudovali a která sloužila naprosto bezpečně už asi 18 let proti všem povodním, trváme nekompromisně na vrácení kvádrů a takové zpevnění hráze, která bude plně odpovídat původnímu stavu. Přejeme Vám mnoho zdaru a úspěchů ve Vaší práci.

Marie Kalpárková - č. 92

Ing. Ondřej Otáhal - již druhým rukem trvám občanem Blatnice. V Blatnici dne 23. května 2000.

ODPOVĚĎ

Nad dopisem pani Kalpárkové a pana Ing. Otáhala jsem dost dlouho přemýšlel a nevím jak odpovědět. Každý občan se může na vlastní oči přesvědčit, že jsme nic "nerozrýpali", betony, které na svah bez ladu a skladu navězli budovatelé Želazárenské chaty zasypali občané, opravdu tak, aby neškodila výše jmenovaným, ale aby tekla dál a škodila např. rodině Mítkové a Peprnové, ale to už bylo pani Kalpárkové a Ing. Otáhalovi jedno, hlavně když oni jsou z vody. Nevím čeho obnovení je "neuskutečnitelné" a můžu fikt, že pan Cicha Václav ničemu nezamezil, ale slušně se přišel zeptat, co že zamýšlíme a v klidu jsme se domluvili. Na rozdíl od pana "Ing." Otáhala, který aprotivě vynadal starostovi a na to, že je inženýr, má dost omezenou slovní zálohu (jen sprostá slova).

Při bouřce 18. května nedošlo k žádným škodám a pan inženýr zbytečně panikařil.

Můžu fikt, že dnes je celá ulice zabezpečena, byly vybudovány čtyři nové kanalizační vpustě, upraven okraj vozovky a vytvořeny parkovací plochy. Pani Kalpárková a Ing. Otáhal (před 18 lety nesvěděl ani kde Blatnice je) se nesmí divit, že jim člověk odpoví tak, jak se vyjadřují oni a nefotí jsem, že si můžou jít stěžovat Papežovi, ale že si mohou zavolat třeba televizi NOVA.

Josef Vavřík

V Blatnici pod sv. Ant. 21.4.2000

Obecní úřad Blatnice pod sv. Ant.

ODPOR /OBEC – KOPEC/.

K Vašemu dopisu ze dne 12.4.t.r. podávám odpor v následujícím znění:

1/ Podle článku 4. odstavce 2. této vyhlášky jsem prokaratelně předložil doklad o zneškodnění odpadu na Obecním úřadě dne 6.8.1998, ale bylo mě toto odmítnuto pracovníci Obecního úřadu p. Lagovou, že o takový dokladový odpad nemají zájem. Byl jsem velmi sklaman - viz černé skládky.

KDO Z OBČANŮ MÁ ZÁJEM O MÍSTNÍ TELEFONNÍ SEZNAM

(Blatnice pod Sv. Ant.)

text je možno zakoupit za 10,-
Kč v úřední hodiny v kanceláři
Obč.

STAVEBNÍ MÍSTA K PRODEJI!!!

Obecní úřad má k prodeji ještě
dvě stavební místa ve slunné lo-
kalitě Novosady (nad mateř-
skou školou).

Bližší informace Vám poskyt-
nou v kanceláři Obč.

2./ Vážení dotazte mě podle jakého zákona jsem povinen produ – kovat odpad.

3./ Když odpad tak za 1 rok dám 1 kg skla do k tomu určené nádoby u Obchodního domu. Plasty rovněž tímto způsobem u kostela. Hady rovněž do určené nádoby OÚ. Televizory do určené nádoby nebo místa. Baterie do určené nádoby. Matoliny používám jako hnojivo ve svém vinohradě nebo na orné půdě. Réví likviduji jako všichni místní vinaři. Ostatní organickou hmotu si kompostuji. Osobní lejno si vyvážím v rámci stočného na vlastní pozemky jako hnojivo.

Co ještě chcete za odpad, poraďte mi! Pokud chcete poctivým místním občanům dávat pokuty tak je důležitým co nechali spálit stůl do Obřadní síně Obecního úřadu v ceně 50.000,- Kč, nebo těm co nechali obložit sokl na mokré zdivo hudovy OÚ a upadl včetně s částí fimsy nebo tímkteří první zimní období opopali zledovatěle místní komunikace a na chodníky zapoměli kdenení řadová zastávka / i já jsem na náledí upadl a mnoho dalších jiných občanů a 4 týdny jsem byl v domácím léčení nebo těm kteří nosí pouhých 10 let odpad do popelnice Obecního úřadu u zastávky ČSADad.

S pozdravem

Děkujeme – není zač – viz Obecní úřad u hřbitě, odejděte a po volbách věčtní za cca 1. 500.000,- Kč.

Vlad. Kráčalík, Biatnice pod sv. Ant. č. 252

ODPOVĚĎ K DOPISU PANA VLADISLAVA KRÁČALÍKA ZE DNE 21.4.2000-06-06

„Prokazatelně“ předložený doklad o zneškodnění odpadu byl pouze dokladem o odevzdání železného šrotu, tedy ne odpadu z domácnosti. Jeho odevzdání do Sběrných surovin za úplatu bylo bezpředmětné, poněvadž železný šrot, jaké i odpadový papír a sklo a od nedávne doby i plasty mají občané možnost odevzdat **bezplatně** do nádob na určených místech. Mimo to jedenkrát ročně se provádí v obci sběr takzvaného „nebezpečného“ odpadu, který nepatří do domovního odpadu, tj. pneumatiky, autobaterie, televizory, radiopřijímače, obaly od barev a chemikálií, a věřímou jedenkrát ročně i textil. Tento odpad rovněž v souladu se zákonem o odpadech občané odevzdávají bezplatně, ale obecní pokladnu jeho likvidace stojí ročně cca 60 tisíc korun. K tomu připočítáme náklady na likvidaci tzv. černých skládek, kterých se v okolí naší obce stále objevuje dost, i když není jasné, zda jejich původci jsou naši nebo cizí občané. Proto zdůvodnění pana Kráčalíka, že tyto vyříděné složky odpadu uloží bezplatně do nádob k tomu určených a tím je zbaven povinnosti platit náklady spojené s likvidací svého domovního odpadu, je zavádějící.

Takto vzniklé náklady jsou totiž součástí celkových nákladů na likvidaci komunálního odpadu v naší obci a jsou rozpočítány poměrným dílem na trvale žijícího občana, tedy i pana Kráčalíka.

Pokud se říká drobného využití biologického odpadu, jak pan Kráčalík píše, je to chvályhodné, až na to „osobní lejno“. Lidské fekálie, ať tekuté nebo tuhé, je zakázáno likvidovat jinak než dovoleným způsobem, tzn. na čistírně odpadních vod. Pokud pan Kráčalík tvrdohlavě likviduje své fekálie na svých pozemcích, škodí především sám sobě, poněvadž tyto mohou obsahovat látky, které neprospívají ani plodinám, a potažmo ani jemu.

Navíc se dostávají splachem do spodních vod a tím znečišťují životní prostředí.

Za spálení stolu do obřadní síně byli starosta a místostarosta finančně postiženi srážkou ze mzdy, která byla odsouhlasena na pracovním zasedání zastupitelstva.

Co se týče zvláštního zdiva na budově ObÚ a kostela taktéž jsem na tuto chybu upozorňoval, ale v té době jako řadový občan jsem zmohl asi to, co vy.

Místní komunikace a chodníky jsme toto zimní období sypali pravidelně a v celé obci, takže jestli jsme někde vynechali, tak se omlouvám.

K vypání odpadu do popelnice na zastávce bych řekl tohle: Když víte, že tam někdo něco sype, tak musíte vědět i kdo, tak na něj upozorněte jasně a jasně.

Stodola u hřbitě není obecní, ale nástupnické organizace Svazarmu a v této době jednáme o jejím odkoupení, finanční požadavky však jsou neúměrné stavu nemovitosti.

Finanční odměňování pracovníků ObÚ je stanoveno státními předpisy, takže pokud má pan Kráčalík k nim výhrady, ať se obrátí na Prahu.

HISTORIE OBCE

ZAVÁTÉ STOPY TRAGICKÉ UDÁLOSTI

Píše se rok 1965, nastupuje měsíc červen, období blížících se svatoantoniňkových poutí. Jak bývalo zvykem, v neděli před poutěmi, vyhláší pan farář v kostele pracovní brigádu na úpravu prostranství kaple a šetřící okolí. Protože bylo po nočním dešti vypravuje se mimo jiné na tuto práci i Josef Křapa z čísla 300 a František Vyskočil z čísla 642. Byl jim přidělen úkol vysekat a odřezat větve stromů a keřů, které

v járu podél silnice prorůstaly do drátů el. vedení z Biatnice do kaple. Já jsem toho dne normálně učil ve zdejší škole, když v přestávce vyučování přišla zveň zpráva, že na brigádě u Antonínka byl někdo zabit elektrickým proudem. Protože jsem o ústati pana Křapy na brigádě věděl (jsme rodina), v jakési strážlivé předtuše, jsem ze školy vyběhl, uchopil jsem nejbližší jízdní kolo před školou a sjížděl do Dřeviny. Už od mostu jsem

věděl, že k domu pana Křapy se točí traktor s vlečkou. Právě přiváželi na této vlečce mrtvého pana Křapu. Ráno v plné síle života 36 let vycházel vraty na brigádu a těmito vraty ho vezou jako mrtvala. Těžko vyjádřit bolest a zoufalost manželky sedící zhrouteně před domem v slzách. Scházeli se lidé z okolí, vystavili jsme dvěta a na ně sdělali neobtěžka z vlečky. K prvním z dalších zásahů jsem přispěl tím, že jsem ho oholil.

Jak k tragédii došlo?

Před zahájením brigády bylo jmenovaným sděleno, že el. vedení je bez proudu, protože do kápě proud opravdu neteče. Jenže v jednom místě jářku, při odstraňování větví narazilo jmenování pracovníci na kus drátu a Křapa tento drát ležící v mokru uchopil a byl proudem zasažen a okamžitě usmrčen. Úmrtí v náručí svého spolupracovníka Vyskočila, který se snažil mu drát vytrhnout z ruky, byl

také proudem zasažen, ale protože měl na nohou gumovou obuv, účinek proudu nebyl smrtelný. Utrpěl jen silný šok. Přetržený drát el. vedení od Blatnice byl plně pod proudem, zatím co jeho druhá část směrem ke kapli byla bez proudu. Pan Křapa se stal obětí neodpovědné informace. Zanechal po sobě manželku a 3 malé nezaopatřené děti. Svou smrtí přispěl k slavnostnímu průběhu pouli zaplatil svým životem.

Poslední rodina postavila na místě této tragické události pomník, který však po nějaké době se stal obětí nějakých vandálů.

Tento můj příspěvek, už po 25 letech této smutné události, je připomínkou blatnické veřejnosti velké oběti rodiny Křapovy. Je s podivem, že jméno a velikost oběti nebyla dosud zaznamenána na pomníku ležnímu hřbitova u Sv. Antonína

Peetrator Bohumil, 10. června 2000

POKRAČOVÁNÍ ZE ZÁPISKŮ P. DOMINIKA NĚMČICKÉHO

JOŽKA MAŠŮV - DEZERTÉR

Jožka utekl z vojny. Mamička Jožkova byla vdova a chora. Byly to malá slabá rožka. Jožka ale byl silný po tatičkově. Byl z něho líkavý rakúský voják - pěšák s modrou uniformou. Jožka právě něco jedl a tu zrazu tetička zpozoruje oknem četníka jak chvátá okolo jejich baráčka s kvěrem a nasazeným bajonetem. Tetička zakřikla "Kriste páse co věd Jožko?" Ale na rozmyšlení nebylo času.

Mamička otevřely truhlu, Jožka vězel do truhly, mamička naňho naházaly ženský klobek a kočich který býval v truhle, štrůdky lajblé, rukávce a samí si sedly na truhlu. V tom četník vkročil do dveří s namířeným kvěrem, zrovna na tetičku. "Máte doma dezertéra". Tetička se začaly vymlúvat, že o synovi nic nevíjí a že doma není nikdo. Četník prohlédl celé stavení a tetičce omoc drkotaly zuby strachem. Zatím bylo Jožkovi v truhle dlouho a tož začal vřít: "Mamičko, už ten Franta odešel?" Mamička kopy do truhle

a ani nedýchaly, protože četník eště prohlédl hrušk. Dyž ale Jožkovi neodpověděly a nic se nehrývalo, Jožka volal znovu: "Mamičko, už ten Franta s tým turkytáčem odešel?" Toto volání začal četník zhodit tetičku z truhly, otevřel ju a vyházel factvo a tam našel dezertéra. Jožkovi svázal ruky do tetárků a odveřl na fronta do boja.

Tam byl Jožka raněný a dostal sa do špitála a ze špitála dom na rotavenu. Matka už byly těžko nemocná a nemohl sa ani obrátit, emom po štračku.

PRUSKÁ VÁLKA 1866

Když ustupovali rakúské vojska směr Blatnica, Loka, Uhry, to už sa v Blatnici šířil poplach a také strach z nepřítele. Lidé počali ukrývat zásoby, mnozí sa skrývali v horách a ochránkovém jářku. Měli strach, že nepřítel vyrabuje celú dědinu. Pastyři posahali dobytky z pastínků do lesů. Dlouhé transporty šly přes Blatnicu směrem od Lh. Ostroha. Oběadily Blatnicu až po Strání. Kolem potoka sa utábořily. Tam sa vojáci umývali a brodili tam koně. Hlavně při Vrbovém, tam sa jedlo hrodem. Most ve Vrbovém eště nebyl a počček pod Stráním Pražom vyhovoval.

Byli sami cestě unavení, v potoku sa myli, napojili koně. Z panakých úsvrů dovědli voły, ty porazili a v kočoch

u potoka vařili. Pojídali a popijali víno, které nasečili v panakých bódách ve sklepech. Nikomu nezkrývali ani vlas. Vrbované dyž viděli, že dávají dětom jest a pít, tož tam už bylo celé Vrbové při vojáčkoch a najedli sa s něma.

Toto mě vykládaly moja baběnka Bezděková, rozená Váková ve Vrbovém. Často na Pražě vzpomínaly v dobrem. Pražě si v Blatnici uchováli dobrou pověst.

Dyž ale v pruském vojsku vypukla cholera, zachvátla aj našu obec. Tá nákaza od pruského vojska trvala do konce roku. Mrtví s túto nákazou byli pochováni na Strání. Byli tam pochováni aj pražští vojáci. Hrobaři byli zakukleni v maskách. Církevní obřady byly odbovovány hromadně, v kostele. Morová

rána zachvátla celé rodiny. Strání sa stalo pohřebištem ští a srdcovoucích vykládk.

Na Strání sa ale počoboválo za rozkazlivých nemocí už v roce 1786. Je to pověčené místo a každý občan, který ide mimo, by měl na toto pamatovat, pozastavit sa u v modlitbě zpmenút zemřelých.

Tam, kde byl keruhov je dnes místo zmeučené od svých vlastních občanů. Křiz poničený, polámaný. Při stavbách v Novosádoch zavezený svinstvem. Či nevolá to u pomstu do nebe? Takto zmeučené posvátné místo?

Sudte sami sebe! Kdyby naši předkové vstali z hrobu a uviděli v jakém stavu je toto posvátné místo, šli by si znovu lehnút do hrobu.

Němčický Dominik

DODATEK K POSLEDNÍ ČÁSTI ZÁPISU PANA DOMINIKA NĚMČICKÉHO

SOU byla tato záležitost projednána. Starosta i zástupce starosty slíbili nápravu. Prostor, kde byl v dávnej době postaven křiz, pak železný pomník, který byl okolními děmi ružen a rozmetán po Strání bude upraven. Doera pana Němčického p. Marie Vyskočilová daruje k tomuto účelu starodávnej železný křiz, který bude na toto místo zasazen.

Pan Němčický má v této věci pravdu, Strání v místě dávneho hřbitova je skutečně zavezeno odpadem ze staveb, zarostlé plevelem a keři. Je zde kus historie naší obce a měli bychom tuto napravit.

A. K.

POUTI U SV. ANTONÍNKA

Byl by to velmi rozsáhlý příspěvek pro Biatnický spravodaj. Mnohí zájemci by překvapili, jak málo toho známe.

Je stručně:

První pouť u Sv. Antonínka byla 13.6.1670 (330 let). Pro velký zájem byla v 1697 kaple rozšířena do nynější podoby.

Narozemím císaře Josefa II. z 21.4.1784 byly zakázány poutě. Kaple byla velmi zdevastovaná, bez střechy, dveří a oken. Byl zničen kůr i vnitřní zařízení, zůstala jen ruina (1786).

Roku 1814 požádali biatnickí občané o obnovu kaple. 17.3.1815 byla žádost vyhověna s podmínkou, že obec Biatnice opraví kapli a bude ji udržovat z vlastních prostředků.

Na jaře 1819 byla kaple opravena a 5.4.1819 byla první pouť po opravě. Od té doby nebyly poutě přerušeny.

13. května 1945 byla mimořádná pouť na poděkování za záchranu Biatnice při frontě.

13. června 1945 byla mimořádně slavná pouť. Děkovali jsme za osvobození naší vlasti. Celá farma se zúčastnila průvodu v krojích. Za zpěvu a doprovodu hudby jsme radostně šli k Sv. Antonínu. Byl vydán nový zpěvník. Na osmé straně toho zpěvníku je napsáno:

Farnici biatnickí! (Výpis)

Máte možnost ukázat, jak upřímně milujete svého mocného Patrona! Příležitost jedinečnou! O prvním jeho svátku v osvobození vlasti! Vyžijte této příležitosti co nejlépe! Zabezpečte čest městečka pro budoucnost! Posvěťte Biatnické hory je nerozlučně spojena s dobrou pověstí městečka Biatnice.

18. červen 2000 – hlavní pouť v rámci 2000 let. Možnost získání pismocných odpustků.

ZE STARÝCH POVĚSTÍ – III. ČÁST

POVĚSTI O LÍZE – LÍZINĚ BŮDĚ

(Pokč z min. I.)

V

Pachoáci šli odočkůd domů ptes Nové Hory. U Lízy v Bůdě se ještě svítilo. Líza nespala, česala si vlasy. Pachoáci si stoupli pod okno a zabouchali na sklo. Říkají Líze "Pokč, pokč!" "Však já vám napukám!" říká Líza a popadla vafečku a ven do tmy za nezbednými pachoáky. A tak je hnala až k Biatnici. Ten to byl rychlejší útek, ale druhý jich dostal, že se zřítí dovékl domů. Tak se na ně Líza rozlebila. Ale ani toho druhého troš nemanol. Když vezl z Louky ze mlýna mouku, Líza mu převrátila vůz a mouku mu rozlázala.

VI

Strýček jedou na voze, šibá a volá na krávy, pobízí je a krávy táhnou jako by někdo vůz zahradil "zafajfoval". Strýček si povídá "ná co sem zapomněl odfajfovat? Ohledně se a vidí vzadu na rouvoře sedí Líza celá v hlítm. "Primo je vůz tak krávkám těžký." Pravi se strýc. Ale Líza neslězá. Strýc ji nechce násilím shodit, ví, že by se mu Líza pomstila. Slunce už bylo za horama, když odychané krávy byly ve Vešd. Teprve ve Vešd Líza se smíchem odběhla. Strýc ani neví jak tam dojel a třásl se na celém těle, když to vesničánům vyprávěl. Hle, tak byla Líza zlomyslná.

Vzpomínka na pouť před II. světovou válkou

Na pouti koňmo

Ležících - cukrovinky

Uzeniny Halaš

MUSEUM J. A. KOMENSKÉHO, ZPRÁVA ZA ROK 1964

(III. část)

DOSAVADNÍ ZPRÁVY (POKRAČ.)

Také Hrazdéra ve svém pojednání o jméně a rodině J. A. Komenského z roku 1980 připomíná Komenského v Blatnici a Blatničce. Alois Zábranský v Archivu pro bádání o životě a spisech Komenského v roce 1923 se zmiňuje o Komenských v Blatnici, v Blatničce a v Uherském Brodě. Také v článku napsaném "Po stopách Komenského" z roku 1922 Zábranský uvádí Komenského v Blatnici a dovazuje, že otec J. A. Komenského Martin mohl být usedlý v Blatnici předtím, než se odstěhoval do Uherského Broda. Dr. Kachník ve Vychovatelských listech z r. 1935 zmiňuje se nepřítomně o Komenských v Blatnici.

Učitel Karel Dolina v roce 1940 ve studii Jan Amos Komenský připouští podobně jako Zábranský, že otec Ko-

menského Žil v Blatnici a že tam vlastnil nemovitosti. Také Petr Mácal ve stručných dějinných Blatničce z roku 1927 uvádí v setnámě usedlých v Blatnici z roku 1592 Eliáše Komnianského a Štěpána Komnianského.

Také Hrejns ve své práci Sborové jednoty v Čechách a na Moravě uvádí, že kolem roku 1700 byli v Blatnici usedlí Komeští. Rok však uvádí nesprávně, protože v uvedeně obci byli usedlí Komenní kolem roku 1600.

V Křesťanské revue v únoru 1956 uveřejnil u nás prof. Bartoš tři zápisy o J. A. Komenském, z nichž jeden se týká neteře J. A. Komenského z Blatnice.

O vnohradě J. A. Komenského a jeho otce Martina Komenského v Blatnici, o rodině Daremnickové

v Blatnici a jejich příbuzenském vztahu k Janu Amosu jsem podrobně projednal ve zprávách Muzea J. A. Komenského v Uherském Brodě za rok 1956 a 1960.

Vnohrad J. A. Komenského v Blatnici zpracoval románově Ferdinand Prager v Uherském Brodě v díle "Vnohrad J. A. Komenského".

Dosud jsem uvedl prameny a literaturu, která se zmiňovala o Komenských v Blatnici, ale jen na okrají tematiky o Janu Amosu Komenském. Umožňují sice bezprostřední poznání otázky, ale neřešily problematiku, týkající se Komenských a Daremnickových v Blatnici. Proto si dále rozebereme jednotlivé prameny.

BLATNICKÁ KRONIKA

(IV. ČÁST) DOBA PROTEKTORÁTNÍ R. 1945

Po osvobození Blatničce boje v satelitních zemích a Evropské dále pokračovaly. Německá armáda na svém ústupu ničila majetek a dopouštěla se násilí na obyvatelstvo. Tak 5. května byla vypálena obec Javoříčko a všichni muži starší nad 16 let byli postříleni pro přechovávání partyzánů. Dne 5. května vypuklo v Praze národní povstání, bojovalo se na barikádách a po třídním hrdinném boji za pomoci Sovětské armády byla německá vojska generála Schörnera donucena ke kapitulaci. Den na to - 9. května - po kapitulaci Německa byla prohlášena svoboda a samostatnost Československé republiky a mír, což naši občané oslavili na veřejné manifestaci před radnicí.

Tak jsme znovu získali svobodu, která byla v roce 1938 ztracena a puťt nenávistný "Protektorát", který přinášel českému lidu těžké utrpení a velké pokrošování. Za Hitlera, Heydricha, Dalugea a Franka bylo všechno revoluce a vlastenecké vybějeno. Přes 300 000 zavražděných, udášených v plynových komorách, upálených v koncentračních táborech, ubitých německými sekýrami, vyraženi a vypáleni Lidice, Ležáky a Javůrička, jejich smrti se žmí, odstěhoání země do hltterovské naděže, vyraňování přírodního bohatství země

v rudách a železích, ukradení posledního zbytku zlatého pokladu, oloupení občanů a státu o majetek, škody do set miliard korun, pláč matek a sirotek, zavření vysokých škol, okleštění středních škol, zprůnění národních škol, vybití vedoucí české inteligence - to je bilance, velmi smutná a žalostná bilance protektorátu.

Tak to chtěl Berlín, v jehož plánech bylo vše české vzdorující vybit a zbytek národa degradovat na otrokářského nádeníka koloniální země.

Že se tak nestalo, že pravda opět zvláštěla, o to mají zásluha hlavně spojenci, hlavně však slavná Rudá armáda, na níž spočívala hlavní tíže druhé světové války.

OD OSVOBOZENÍ 1945 DO ÚNOROVÉ REVOLUCE R. 1948

Po osvobození východní a střední části Slovenska sešli se přední zástupci Čechů a Slováků v čele s prezidentem dr. Eř. Benešem v osvobozeném městě Košice. Prozatímní vláda, jmenovaná dekretem presidenta republiky dne 4. dubna 1945, je vládou Národní fronty Čechů a Slováků. Tvrdí jí 16 Čechů a 9 Slováků. Pokud jde o politické sjednění první vlády, mají v ní české politické strany po 3 zástupcích (strana kom., soc. dem., nár. soc. a lidová) slovenské strany také po 3 zástupcích (kom. strana Slo-

venska a Slov. str. demokř.) Zbytek vlády tvoří osobnosti národního významu a odborníci. Po složení slibu prezidentovi konala 5. dubna první zasedání za předsednictví Zdeňka Fierlingera, na kterém byl schválen vládní program tzv. košický program, schváleny pozdravné telegramy maršálu SSSR J. V. Stalinovi, angli ministři předsedovi W. Churchillovi, presidentu USA F. D. Rooseveltovi, velitelé II. ukrajinské fronty maršálu Malinovskému a velitelé IV. ukrajinské fronty armád. generálu Jeremenkovi. Ustavena vojenská rada a do spojenecké kontrolní komise v Maďarsku zástupcem ČSR dr. Dalibor Krno, jeho náměstkem mjř. Daxner. Vláda učinila okamžitá opatření pro převzetí zásičky UNRRA v Rumunsku. Na slavnosti sešli Slovenské Národní Rady učinil projev o vládním programu míř. předseda Zđ. Fierlinger a o stanovisku vlády k slovenským otázkám náměstek předs. Kl. Göttswald. Košický program vyjadřuje vůli našeho lidu po radikální opravě republiky po stránce hospodářské, sociální a národnostní.

První dubnové dny staly se základním kamenem pro stavbu nové republiky Čechů a Slováků.

Po svržení atomové puťty na japonské město Hirošimu a Nagasaki a po velkých vítězných bojích Rudé armády v Maďarsku podepsalo Japonsko dne 2. září 1945 bezpodmínečnou kapitulaci.

Tim definitivně skončila po 5 letech hrozná druhá světová válka.

Veškeré konečné úsilí všech válkou postižených národů směřovalo k napravení a zaházení škod způsobených válkou a k potrestání německých, italských a japonských válečných zločinců a jejich pomahačů. V Blatnici zatkla sovětská vojenská policie ruského emigranta lékaře MUDr. Ivana Šápovalova, který byl po vyšetření zda nespolupracoval s Němci, propuštěn na svobodu a ustanoven státním obvodním lékařem v Bohumíně. Pro spolupráci s Němci bylo v Blatnici nařčeno 14 občanů a na

návrh zvláštní vyšetřující komise při MNV (3.6.1945) bylo z nich zajištěno a zatčeno 7 osob. Čtyři byli po vyšetření u Lidového soudu v Uh. Hradišti propuštěni a další řízení zastaveno jako bezpředmětné. Tři byli odsouzeni lidovým soudem, z nich dva byli osvobozeni a jen Anna Máchalová č. 587 byla odsouzena na 1 let vězení pro udání Václava Němčíckého, ale po odpykání poloviny trestu propuštěna na svobodu.

Německé, rumunské a sovětské vojsko zrekvizovalo v obci většinou bez náhrady 41 koní, 118 kusů hovězího dobytka a 112 prasat. Pro ruskou armádu

dodala obec 96 kusů hovězího dobytka, 36 prasat, 42 q obilí, 80 q sena, 800 vajec a přes 50 q brambor. Z ruských sběrných punktů bylo do obce přivezeno 12 koní.

K osídlování jižního pobřeží, odkud se budou Němci stěhovat do říše, odešlo 44 rodin a 12 svobodných, celkem 250 osob, většinou do Vrbovce u Znojma, ale také Fryštavy, Sedlece u Mikulova a jinde. Byli to 10 rodin zemědělských, 28 dělnických a 6 rodin živnostenských.

Kronikář Alois Novák

Z BLATNICKÉ FARNOSTI

Poprvé v tomto čísle blat. zpravodaje bychom Vás milí čtenáři chtěli seznámit také s pamětní knihou farnosti Blatnické od r. 1898, psanou farářem Mořicem Růžičkou.

PAMĚTNÍ KNIHA FARNOSTI BLATNICKÉ OD ROKU 1898

(část I.) Úvod

Zachováni památku dějí věků minulých a přítomných věkům budoucím, bývá snahou lidí, kteří v hloubi srdce svého vroucně milují ten kus země i se vším, co na něm bytuje, ten kus země, na kterém se buď zrodili, buď žili, působili, trpěli, a se radovali.

Práce takové podnikali lidé různých stavů, a výsledkem prací jejich jsou mnohé monografie, kroniky, dějiny, z nichž čerpal milý národ náš československý mocná povzbuzení druhdy ku svému znovuzrození, nyní ku svému žití národnímu.

Kdo zná dějiny znovuzrození milého národa našeho československého, ten ví, že se spánku téměř smrtelného, do něhož vdušili ho odvůdci nepřátelé jeho ve století 17 a 18tém, vzbudil se on mocným hlasem buditelů vzkřísitelů svých, kteří na začátku a v první polovině století

19tého volali: "národe náš milý vstávej, ty nesmíš umřít, ty nesmíš zahynouti, dějiny tvé jsou tak slavné, že ne-li k vůli sobě, povstati musíš k vůli dějinám svým. Musíš povstati spal si již dosti dlouho – 200 let – musíš žiti, pracovati a opět si vydobýti místo čestného v řadě národů Evropských, kulturních, jaké jsi druhdy zaujímal, a jaké ti dějinami tvými slavnými patří.

Šafařík, Dobrovský, Jungmann, Wocel, Erben, Marek, Nejedlý, Hanka, Palacký, Kolár, Ehrenberger, Štule, Kulda, Doucha, Týl, Krolmus, Havlíček, Hánuš atd. atd. hlavně líčením dějin a památek národa milého našeho, vzkřísili národ náš k žití novému, mužnému.

Historia magistra vitae. Kdo neměl nebo nemá dějiny učitelkou života, bývá člověkem nedospělým necelem. "Homines historianum ignari semper sunt peiori" dí Tacitus, a má v tom pravdu.

Každý slechetný syn národa svého chce, aby národ jeho byl vyspělým, mužným.

Na století sv. Cyrila a Metoděje došel po staletích muž z lidu, syn národa našeho milého rodilý Slovák z Březnice u Zlína Dr. Theodor Kohn, byv zvolen dne 8ho listopadu 1892 knížetem Arcibiskupem Olomouckým.

U pochopení velké úlohy, jako převzal Nejdůstojnější Kníže Arcibiskup Olomoucký Dr. Theodor Kohn řízením roz-

sáhlé Arcibiskupství Svě, činí dobře z velkých příjmů Svých všude, kde toho potřeba, a není ústavu není podniku národního dobročinného, kulturního, který by nebyl štěstím jeho zakusil.

Avšak nejen hmotnou obětavostí napomáhá slechetný Arcibiskup tento lidu Svěmu, nýbrž a zvláště na srdci mu leží dalekové mrávočné a kulturní zájmy jeho.

Z této o dobro stádece Jemu svěřené péče vyšlo i nařízení v Curvendě (r. 1899 číslo 1409 strana 3 a 4, aby v každé farnosti Arcibiskupství Olomoucké založila se pamětní kniha a spolu podán návod, jak u spisování paměti se počínati má.

Nařízení tomuto velemoudrému mile rád se podrobil podepsaný, a zjednav si z pramenů, které při různých podáních svých uvádí, tolik látky, kolik mu při mnohých v ústadech jeho zaměstnáních bylo možno, sepsal tyto paměti farnosti Blatnické, a prosí laskavého jich čtenáře o shovívavost, doplnění toho, co neúplného, a opravení toho, co nesprávného.

*V Blatnici v roka 1898
Mořic Růžička, farář Blatnický a děkan
obřezu Strážnického*

O POUTI K SV. ANTONÍNKU

Na Blatnické hoře
krásná bílá růže
přelibězně voní
každý dychti po ní
ta všechněm pomáhá.

VOLÁNÍ SVĚTLA

2. část

Téměř hodinu před začátkem veškeré pobožnosti, ještě plni dojmy ze slavného Brégu jsme hledali v kostele volně místo. O šesté, kdy začíná Radostný růženec už tu nebývá k hmatu. Věřící všech možných ras a národností bezpříkorně zaplní chrám do posledního místečka. Stojí v uličkách, sedí, nebo klečí na zemi, všude tam, kde je místo. A ti, co se už nedostanou dovnitř, posedávají, či postávají venku kolem kostela. Růženec předříkával tenkrát mladý Františkán, jehož u oltáře, za obětním stolem nebylo téměř vidět. Mluvil chorvatsky a po celou dobu klečel. A každý z toho tisícového shromáždění mu odpovídal vroucně a s radostí ve své mateřštině. Ale nezdálo se, že by tu někomu v tom hlukném zmatení všech možných jazyků nějak vadilo. Spíše tu převládala jakýsi radostný pocit sbližení a sounáležitosti k našemu Pánu, který se později, při mši sv., zvláště při Pozdravení Pokoje ještě zesílil.

Uprostřed Bolestného růžence, když bylo právě za pět minut tři čtvrti na sedm vše ztichlo, celý kostel a vše s ním i kolem něj se ponořilo do hlubokého ticha. Všichni přítomní, v hluboké pokoře a zhořněm zanicení očekávají příchod P. Marie. Vzácná, převážná to chvíle Boží milosti! Skrze věčný Čas a nekonečný Prostor, který Ni nic neznamenají přichází a sklání se i k nám, právě v těchto okamžicích samotná Matka Boží! Neboť ona je i naší Matkou a my jsme jejími dětmi, jak to sama někdy zdůrazňovala. Proto tak ráda přichází za námi, aby nám znovu a znovu otevřela své srdce, plné Lásky, Dobroty a Milosrdenství.

Stále panuje posvátné ticho. Všichni klečí, mlčí, nebo se v hluboké pokoře tiše modlí. Jeusm zvenčí sem tlumeně zaléhá ona prostá, sugestivně zajímavá fascinující melodií zvonkohry anebo známého "Ave, Ave, Ave Maria", mísící se se vzrušeným dechem věřících... Velebná to chvíle čekání na Jitřenku světa!

Sírnostní vyžvávění zvonů ohlašuje začátek mše sv. Začíná ihned po obou nářezích a koná se opět v chorvatsštině. Avšak evangelium a všechny příměluvy pronáší kněz cizích národností, sítomáždění kolem oltáře, každý ve své rodné řeči. Také náš Otec Miroslav četl tenkrát evangelium český. Češtinu jsme pak

od oltáře uslyšeli ještě vícekrát. Mši sv., které jsme se poprvé tady zúčastnili celobroval tenkrát myslím dr. Slavko Barbarič, vyjimečný kněz a člověk jako Fra Jozo Zovko. Byl to ten Otec Barbarič, který se v říjnu v r. 1987 nechal přijet do socialistické Prahy za tehdejšími kardinálem Fr. Tomáškem, jehož si nesmírně vážil pro jeho neohroženost s jakou se postavil na obranu církve a proti všeobecnému bezpráví tehdejší vládnoucí moci. Tenkrát mu dr. Barbarič jistě přivezl i onu radostnou zprávu o mimofádném zjevení P. Marie z 24. června téhož roku na Křiževaci, kde oznámila, že toho dne dochází ke zlomu zla. Zdálo se to tehdy jistě neuvěřitelné, ale pozdější spád událostí ji dal za pravdu.

Mše sv. je tady v podstatě stejná jako u nás, stejně tak i všechny liturgické úkony. Jazykové problémy jsme pocítovali jen u písní, na které jsme si ale postupně zvykli. Vynahradii jsme si to pak později, kdy jsme zde měli několikrát samostatnou mši sv. s Otcem Miroslavem. To jsme si pak s chutí zapívali ty naše překrásné Mariánské písně, mezi jinými i tu "Na Blatnické hoře!" To pak cizinci, kterých je tu v kostele stále plno, jenom žitáli! Po mši sv. se na ptání P. Marie ještě pravidelně modlitva vyznání víry a sedmikrát Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci. Po těchto modlitbách následuje svěcení devocionálií a posléze modlitby za uzdravení nemocných, za narkomany, atp. Noční adorace trvají často až do pozdních nočních hodin. Ale to už se zvedáme, nemůžeme tentokrát zůstat, protože nás zítra čeká velmi náročný den – Křížová cesta na Křiževaci a návštěva "Oázy Pokoje". Jsme unaveni, ale šťastni. Vždyť toho dne se nám tu dostalo tolik Milosti!

Bylo jasné, čerstvé ale trochu studené a skoro už podzimní ráno, jako ze zatřelých pláten starých Vlámských mistrů. Východ ještě žhnul sytou červení, ale temně oranžové pruhy cizrů, se zářivě žlázistým krajkovím, plájeť naš východním obzorem už začínaly zvolna blednout...

Den se pomalu probouzel, ale slunce jakoby ještě pořád otálelo kdesi za zubatou hradbou hor, tanoucích ještě pořád v šeru ranního rozblesku. Ale kříž na vrcholku Křiževace už plánil hřím plamenem nadcházejícího úsvitu...

Stáli jsme u prvního Zastavení Křížové cesty. Nadcházející den jsme začali ranní modlitbou a prosbou o ochranu P. Marie po celý dnešní den. Ale to už nás pestrý, živý a nekonečný proud poustníků, vinoucí se vzhůru po úzké, kamenité stezce, poseté velkými, načervenalými, vápencovými balvany zvolna míjel a ztrácel se kdesi mezi trnmi a křovisky. Někteří poustníci šli bosí, celé skupiny se většinou modlitby růženec a mnozí jiní, rozjímajíce, šli mlčky a těžce oddechovávali námahou.

Druhé zastavení. Pán Ježíš bere na sebe těžký kříž... Cesta je stále strmější a obtížnější, jakoby nám tím všem, co jsme se na ni dnes vydali, Matka Boží chtěla naznačit, že i cesta ke spáse je také mnohdy bolestná, trnitá a velice namáhavá... A v tom zrátu a nečekaně, zaplálo slunce. Pozdřelo nejprve starý, zčernalý a už trochu nahnutý kříž, zaklíněný mezi balvany, kolem něhož jsme právě klečeli a posléze zaplavilo vše kolem nás jasnou a radostnou zář. Bylo to jako pohazení! Velice nás to povzbudilo. A u každého dalšího Zastavení potom, když jsme poklekali do právné, kamenité půdy, načerpali jsme vždy novou posilu. Tak jsme potom dospěli až nahoru.

Pohled z vrcholu Křiževace je úchvatný. Hluboko dole známá, bělostná sírueta kostela sv. Jakuba a kam až oko dohlédne šířý, požehnaný kraj a pole, vinicemi a houfem vesniček, stoulených kolem něj. A daleký obzor uzavírá věnec nebetyčných hor. Vysoké, velebné a majestátní, jakoby starostlivě chránily tuto Oázu Míru a Pokoje, tak jak si to vždycky ptála a přeje samotná P. Marie.

A tam kousek napravo od Medjugorje se vypíná nenápadný kopec Črnica, na jehož svahu, v lese, kterému se říká Počbrdo, začala v r. 1981 první Mariánská zjevení. A ještě poněkud stranou před námi, tam někde za tou nepřístupnou hradbou hor, něco přes dvě desítky kilometrů odsud je rozstřílený a zmračený Mostar i se svou krásnou moderní katedrálou. Válka si nevybírá. Válka je vždycky krutá a krvavá. Válka je zlo a prokletí! Také symbol lásky a hrdosti Mostaruprastarý turecký most, nazývaný "Kamenou říží Hercegoviny", odjakživa spojující dva břehy různých a do nedávna přátelsky si nakloněných světů, leží dnes v troskách ve vlnách Neretvy. Co

se to jen stalo? Možná, že právě někde odtamtud Sebové o Velikonocích r. 1992 vypálili oněch šest raket, které měly zničit Medžugorje. Nikdy však nedoletěly a ani nevybuchly. Neuspěla tentokrát ani letadla. A válka se zastavila jen pouhých dvanáct kilometrů od Medžugorje! Zázrak? Bezpochyby! P. Marie si své děti ochránila!

To všechno člověku lejí hlavou, když stojí na vrcholu Kříževace, jehož se dotkla moc a sláva Boží v podobě naší Matky Páně.

Na tomto posvátném místě tolika zjevení a úkazů, shromáždění kolem mohutného, betonového kříže, který se vzdala od kostela zdá tak malý, jsme pak vykonali krátkou pobožnost. A pak, posílení na ducho i na těle, vydali jsme se opět nazpět dolů. Proud poutníků sem nahoru neustával. Cesta dolů byla stejně obtížná, ne-li ještě namáhavější. Ale co nám zbývalo? Ano, zbyly nám už jen ty vzpomínky na toto posvátné místo, včetně oněch krásných a vroucích promluv, jimiž nás spolu s modlitbou provázel a posiloval po celou Křížovou cestu Otec Miroslav z Hroznové Lhoty. Když jsme se pak s Kříževacem loučili, slunce už bylo vysoko. Kdo ví, jestli se sem ještě někdy vrátíme! Ale to už nás čekala máe sv. v "Kapli Zjevení".....

Příběh dokončení / 3/2000 - L. L.

Z DĚJIN POUTNÍ KAPLE SV. ANTONÍNA PADUÁNSKÉHO NAD BLATNICÍ

(dle kronik.)

*Vim jeden kopeček,   pospějíme tam všichni...
na něm kostelíček,   Svatý Antonínek
překrásné rádičky,   zde si zvolil stánek,
blíže jsi Blatnici   potěší nás všechny! (Lid. poutní píseň)*

Ku slavnostem Moravsko-slovenské společnosti jistě vhodně zvolen byl kopec s kaplí Sv. Antonína nad Blatnicí, jednak pro svou starobylou posvátnost, jednak pro svůj slovácký svéráz a svou blízkost Slovensku, jakož i pro svou už tradiční dobrou styk Moravanů se Slováky.

Kopec ten býval dle mínění proslulého archeologa Dra Wankla v dobách předhistorických bojištěm a pohřebištem okolních slovanských obyvatel. Je též velmi pravděpodobno, že sv. Cyril a Metoděj na tento kopec, blízký Velehradu, zavítali, to kázali a vodou ze studánky "svatú vodú" naše předky křtili. Někteří se domnívají, že naši věrozvěstové i tudy přišli z Níry slovenské na Moravu a na Velehrad.

Sam na místo zasvěcené Sv. Antonínu, na jehož přímluvu i zde se stala podivná uzdravení "svatú vodú", putovali a putují každoročně v červnu desetitisíce poutníků nejen z okolí a z celé Moravy, z Čech a Slovenska, ale i z daleké ciziny, uctít patrona posvátného místa a pokochat se pohledem na malebné kroje slovácké a slovenské.

Sv. Antonínek blatnický býval dostaveničkem významných osobností a národovců.

Snad bude všechny zajímat několik dat o této poutní kapli i o farním kostele obce Blatnické.

Kdy byl první kostel v Blatnici vybudován, nelze určit, ale jsme oprávněni předpokládat, že v osadě tak velké a staré bez kostela nebyli. Předem přitomto poznamenáváme, že Nejvyšším rozhodnutím císaře rakouského ze dne

29. října 1907, a výnosem c. k. mor. místodržitelství v Brně ze dne 8. listopadu 1907 č. 63767 byla nynější obec Blatnice povýšena na městyse.

Brzy snad po vyvrácení říše velkomoravské měli v Blatnici svůj kostel, ale jistě již před r. 1366, kdy - dle codexo diplom - daroval markrabě Jan statek Ostroh s dědinami Starou a Novou Blatnicí, Velkou (nyni Hroznovou) Lhotou, Květicemi i se zaniklými dnes osadami Sezeme, Smíchovem a Munkošem svému druhému synu Soběslavovi. Kostel trval nepochybně do r. 1592, ke kterému se vztahuje zpráva urbáře ostrožského statku (seznam všech usedlostí a jejich majitelů) o knězi Pavlu Hrubcovi, jenž měl tehdy v Blatnici I a půl čtvrtinou i o rektoru, který měl podánek - byl tam tudíž jistě i kostel. Duchovní správu blatnickou, která začátkem války třicetileté vzala na své, spojena bývala s ostrožskou, znovu zřídil v letech 1654-1658 nový majitel panství ostrožského kníže Gundakar z Liechtensteinů, jenž, jenž provedl zde protireformaci.

Prvním farářem po obnovení duch. správy v Blatnici se stal Martin Frant. Tesal, kaplan z Ostrohu roku 1658. I zdejší matriky začínají z té doby až 1660.

Kostel z dob asi velmi starých byl několikrát vydrancován i shořel. Mohutné zdi však vzdorovaly zkáze. Trval až do r. 1717, ve kterém byl postaven nynější kostel, bez pochyby ku věži, která zbyla z kostela starého. Tenlo kostel shořel pak v r. 1829, zvony ve věži se roztavily, stará věž pukala, byla pak železnými kotvami stažena a zakryta nynější nepříměřenou střechou.

KAPLI SV. ANTONÍNKY PAD. na kopci dal vystavět r. 1668 Hartmann kníže z Liechtensteinů, syn knížete Gundakara a sice vystavěl jen okrouhlou rotundu. Poněvadž tato pro nával poutníků nestačila, dal jeho syn Maximilián r. 1696 kapli rozšířit přístavbou lodí chrámové k nynější rotundě (presbyterium) a práci štukatérskou vyzdobit. Ale už roku 1784 byly tam bohoslužby zakázány, poněvadž pouze byly z nařízení císaře Josefa II. r. 1783 zapovězeny Gubern. výnos ze dne 10. V. 1786 nařizoval z nejvyššího rozkazu, aby kaple byla zamčena s jméno odevzdáno náboženské matici. Žádost farářova, aby bohoslužebné předměty ponechány byly farnímu kostelu, zamítnuta, na to část kostelního nářadí a paramenti prodána židovce zvané "Dobruschkin" a část ponechána pro chudé kostely, hlavní oltář přenesen z kaple do farního kostela.

Stavba kaple prodána prý též židovi, který když si odvezl dveře, okna, střechu i dřevěný okov, ji prodal obci blatnické. Takto zpustošená stála kaple až do roku 1814 bez dveří, kde dříve klečovali zbožní poutníci před obrazem Sv. Antonínka, tam volně vcházeli a vycházeli pasoucí se okolo kaple koně, krávy aj. dobytek.

Teprve r. 1814 podala obec blatnická, pohnuta židovskými pohromami, žádost k císaři Františku I. a povolení k opravě kaple a zavedení bohoslužeb v ní. Žádost byla příznivě vyřízena, ale obec musela se reversem z 30. V. 1815 - zavázat, že kapli na svůj náklad opraví a ji v patřičném stavu vždy udržovati bude.

A tak poutě zase obnoveny byly. Dnes koojaj se na kopci dvě hlavní pou-

16. jedna věž v neděli po svátku Sv. Antonína Pad. (po 13. červnu), druhá na sv. Petra a Pavla 29. června. Služby (hub) jsou na kopci na všechny neděle a svátky po 13. červnu až v neděli po sv. Cyrila a Metoděje. Mimo to má farnost hmatnická (i s farností z Ostravské Lhoty) svou pouť ve svátek sv. Antonína a potom v srpnu po žních děkovnou pouť.

Známost poutí ke Sv. Antonínku i malebného kraje slováckého rozšířil hradeckobiskup akad. malíř Jozef Uprka svým proslulým obrazem "Pouť u Sv. Antonínka" a nebo "Od které" iště film a opereta Benetova "U Sv. Antonínka".

Několik zajímavostí o nynější kapli. Polovysoká věž se Páně nad hlavním ústřem ze sádrové látky byla darována a začata r. 1888 stavitelům Slovákem ze Stražovic. Malbu její provedl samouk – malíř zřejmě katechét Josef Hána, všeobecně u nás "paníma malíř" – od něhož je i velký obraz na plátně Sv. Antonína nad hlavním ústřem.

Nový mramorový oltář konsekrovaný byl 30. V 1905 světicím biskupem Dr. Karlem Wiesnerem. Venku při tom kazal zemský poslanec Dr. Ant. Cyril Stejan, pozdější arcibiskup, který velmi často rád navštěvoval toto poutní místo, zde bohoslužby konával a r. 1921 i svátou birmování zde uděloval pod svým nebem.

Roku 1907 pořízeny byly v kapli nové varhany od Fy. Strmiska z Uh. Hradiště.

Památky byl pro kapli zvláště rok 1936 a 1937. Provedena byla generální oprava celé kaple stavitelům z. Šutou z Ostravy. Předměstí částečně dosahující skoro 150000.- Kč. Kopule vyzdobna a pak stažena železnými silnými pány, celý strop v kapli odstraněn a nahrazen novým železobetonovým, celá střecha i s vazbou nahrazena úplně novou, nkapové soury (ryny) pořízeny nové, hromosvody, křídla s kypulí rovněž pořízeny nové, rotunda nad kopulí a střelka malá pokryty měděným plechem, zochu Sv. Antonína ve bítě pořízena nová, všechny dveře, okna, přístavba sakristie, oprava vřezného oblouku, zvenci provedena řádná oprava celé kaple, vyobitána a obilena, malá věž byla o něco zvětšena a pořízena nová dřevěná konstrukce pro upravení zvonů, ježto dnuad ve staré věžce byl pouze jeden malý zvon a druhý, větší než o váze 100 kg darovaly zdejší dvě rodiny. Výšky a tónu rekonstrukci spojené do 100000.- Kč byly uhrazeny vědinou ze sbírek a milodarů. Ostatní částka skoro 50000.- Kč jest jako dluh u Měst. spořitelny v Uh. Hradišti.

Vnitřek kaple vymalován světlou dle návrhu akad. malíře Jana Köhlera ze Stražovic a Kyjova a malířem Ježkem

z Bystřice pod Hostýnem. Köhler sám vymaloval již dva obrazy nad bočními ústřmi Sv. Antonín káže zástupcům a Sv. Antonín káže rybám. Načrtl již i třetí obraz, ale pro nemoc musel práci zastavit. Když ho Bůh pozdravil, aby práci tak slibně započatou šťastně dokončil.

Zmínky zasluhují ještě velkolepé pouté mužů, které na kopci konány po řadu let od roku 1898 v srpnu. Tak se zúčastnilo poutí 27. a 28. srpna 1898 na 10000 pouzníků, jimž sloužil slavnou mši Sv. prelátr Dr. Horný, otec Vídeňských Čechů, rodák strážnický.

Pouté u Sv. Antonínka přilákaly sem národopisce, umělce a proslulé osobnosti z daleka široka. Buďtež vzpomenuť Dr. Niederle z Prahy, Dr. Alois Kolínek, který 29. června 1910 přivedl sem celou anglickou společnost, mezi nimi byl i světověznámý přítel Slováků Scotus Victor.

Roku 1913 navštívil naše poutní místo Otakar hron Pražák, ministr Dr. Trnka se zem. hejtnanem Seretným, poslancem Šrámkem aj.

Po převratě 1919 byl zde francouzský generál Pellé, organizátor čsl. branné moci.

Josef Smékal, kate. rada

HISTORIE

STRUČNÁ HISTORIE KATASTRU V ČESKÝCH ZEMÍCH

(dokončení)

4. KATASTR NEMOVITOSTÍ

Po roce 1989 bylo nutno reagovat na měnící se společensko-politické skutečnosti i úvahami o změně evidenčního nástroje. Na úrovni tehdejšího Českého úřadu geodetického a kartografického se začaly připravovat změny technického i legislativního charakteru.

Nový evidenční nástroj totiž kromě předností převzal i nedostatky předchozích evidencí. Neobyčejně složité je situace s mapové části. První fází tedy byl průzkum fyzického stavu map bývalého pozemkového katastru a jejich ochrana pro možnost dalšího využití a průzkum struktury tehdejších pozemkových map. Výsledky byly publikovány již v roce 1992.

Souběžně s tím se rozvíjela i legislativní činnost. V průběhu necelých dvou let vzniklo pět základních předpisů a jeden dodatek, od fundamentálního zákona č. 265/1993 Sb. o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, až po detailní vyhláška č. 126/1993 Sb. Zákonem č. 344/1992 Sb. o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), vznikl zcela nový evidenční nástroj, který – doufejme – je souhrnem všech historických zkušeností a moderních požadavků.

Katastr nemovitostí zatím nemá historii, ale pouze současnost, takže vlastně do článku tohoto typu patří pouze z hlediska uzavření námětu. Budoucnost ukáže, jak se mu podaří zajistit jednotnou systémovou a plně automatizovanou evidenci vlastnických vztahů a souběžně tvorbu digitální katastrální mapy jako dvou předpokladů integrální součásti Státního informačního systému.

Nový katastr nemovitostí by bylo možno konfrontovat s předchozími evidencemi i s představami a očekávaním veřejnosti z mnoha hledisek. Omezení se pouze na některá.

Bude zajímavé sledovat, jak se katastr nemovitostí vypořádá se spojením úlohy technického nástroje a úlohy převzaté z veřejných, především pozemkových knih, tedy s propojením okolností patřících do veřejného práva s okolnostmi občanského práva.

PŘEDPOVĚĎ

Rok přijde zlý, ó Rusko, v příští tvém,
kdy s hlavy carů sletí diadém,
kdy luzy lásky k nim se smějí v hněv,
kdy strava mnohých bude smrt a krev,
pak zákon, poplapan a potupen,
sž nezabití děti ani žen;
a v puchu mrtvol, vylézaje z noz,
se od vsi ke vsi bude plížit mor,
svým bledým tákem bude kynouti
a hladem, Rusko, budeš hynouti.
Zaplava ruda zbarví vlny tek
a povstane muž mocný v onen věk.
Ty pochopíš a poznáš, hledíc naň,
proč jilec nože svírá jeho dlaň,
leť běda! Na tvůj nářek, prokletí
a sten ti leda smíchem odvěti.
V něm všecko bude děs a mrak a zář:
ten chochol vlájící, ten černý pláň ...
Ne, nejsem Byton. Z jurých stran
jdu, vyvolenec nepoznaný,
jak on jdu, poustník světem hraný,
jenomže ruskou dolí mám.
Já začal dříve, končím dříve,
oč práce mě však méně je!
Má duše je jak moře sívé,
vrak na vraku - mě naděje.
Kdo může, oceáně tmavý,
urvatí tajemství tí? Víš,
kdo zjeví davu sen tvůj dravý?
Já - nebo Bůh - a nikdo jít! —
1830 - přeložil P. Krčňa
1832 - přeložil J. Hora

Kromě právních okolností si musíme zvykat i na některé pojmové změny: nikoli tedy pozemková mapa, ale opět katastrální mapa, nikoli měřický operát, ale soubor geodetických informací, nikoli písemný operát, ale soubor popisných informací a další.

V relativně krátké době vzniklo legislativní dílo, jehož kvalita prověří čas a praktické užívání, za nějž je však jeho tvůrcům nutno vyslovit uznání a octu pro jejich invenci, pracovní nasazení, právní cit, technickou zdatnost a smysl pro kontinuitu. Nepříliš početná skupina pracovala ve složitých podmínkách měnící se struktury ústředního orgánu, někteří její členové navíc pod silným psychickým tlakem vycházejícím z určité části zeměměřičské veřejnosti.

Taková je tedy realita katastru nemovitosti z hlediska historie i současnosti. To vše a mnoho dalších problémů bude řešit budoucnost katastru. Historie katastru v českých zemích je plná zvratů, obsahuje excelentní nápady i hrubé omyly. Byl by však idealistou ten, kdo by si myslel, že celý katastr nemovitosti se změnil do plně kvality a funkční podoby evidence vlastnických vztahů k nemovitostem mávnutím kouzelného proutku. Bude trvat několik let a bude potřeba mnoho poctivé a obětavé práce pracovníků katastrálních úřadů, než budeme moci o katastru nemovitosti říci, že ve své podstatě a ve svém ovšem, sjednoceném obsahu je opět, a to i díky počítačové technice, perfektně uspořádan.

Pěje o to, aby katastr nemovitosti získal tu vážnost, kterou měly dřívější evidence vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem a aby výrazně přispěl k právnímu pořádku v naší republice

J. B.

ZE ZÁPISKŮ PANÍ UČITELKY HÖSSOVÉ

Podarilo se nám získat z pozůstalosti p. učitelky Hössové zápisky pověstí z okolních vesnic. Postupně je budeme uveřejňovat v našem zpravodaji.

O ČERNOKNĚŽNÍKU (Z BORŠIC U BLATNICE)

V lesích na jižní straně Boršic skoro 2 km daleko od vesnice je zbytek starobyložho hliněného valu, je to prý opevnění asi z 13. století po Kr. Lidé nazývají toto místo Hradisko.

Tam prý býval před časy mocný černokněžník, jenž prý nejraději sedával o poledních na kamenech u potoka. Jednou tam šla jedna dívka na trávu. Černokněžník ji uchopil za ruku a vtáhl ji dolů a vedl ji dlouhou podzemní chodbou do svého podzemního paláce, aby mu zametla světnice. Dívka plácala a bránila se, ale marně. I poslechla a zametla, smetl vysypala do suda, jenž stál na dvoře. A tak to dělala den

za dnem. Zatím rodiče dávali za ztracenou dceru na mše, než dívka nepřicházela. Teprve když přišly dni pašijové, ji černokněžník propustil a jako odměnu za službu jí dal trochu toho smetí. Dívka pak šla zase tou dlouhou chodbou, až vyšla ven, a venku to smetí vysypala; vždyť co se smetím, darmo si špinit šertůšek. Jak se však lekla, když na zemi místo smetí razvonily dukáty! Honem je stírala a pak rychle běžela domů a ukázovala rodičům, co si vysloužila. Ale do sedmi let ošlekl nikomu, kde byla, černokněžník zakázal.

POKLAD NA BUCHTINÁCH (ZE SÚCHOVA)

Nejenom dnes, i za starých časů bylo zle na světě. A zle bylo i na Súchově. Byla neúroda, sedláci neměli obilí ani bramborů a nebylo co jíst. Jednou šel súchovský pastýř na Buchtíny a ký div, že také nafíkal na bídu a chtěl si zoufat. Ale kde se vzal, tu se vzal, najednou stojí před ním mužik v černých lasech a povídá: "A proč tak nafíkat? Vždyť ti může být dobře. Pomohu ti z bídy, ale s podmínkou, že nikomu nezjevíš, jak sis pomohl." Pastýř slíbil. I zavedl ho mužik k lískovému keři, keř nadzvedl a pak sestoupili dolů a ocitli se v ohromném sklepe. Co tam bylo zlata a stříbra a perel a drahého kamení - až oči přecházely! A mužik pravil: "Tou všechno je tvoje, vezmi si každý den, co budeš potřebovat pro sebe a pro svou rodinu, jen nezapomeň, co sis slíbil." Pak ho vyvedl na světlo a zmizel. Od té doby bylo u pastýře po nouzi, poklad pod lískovým keřem mu zaručoval blahobyt a bezstarostný život - jen kdyby nebyl jednou potkal boršického pastýře! Také to byl chudák a vedlo se mu špatně a nafíkal si na zlé časy.

"Neběduj, já ti pomohu", pravil súchovský, "jen nešliš nikomu nic říkat." A vedl ho k lískovému keři, vykládáje mu cestou svou podivnou příhodu s mužikem. I přijdou na místo a pokoušejí se keř zvednout, ale keř se nehybe. Pozdě poznal pastýř, jak pochybil, ale nezbylo mu než třít znova bídu.

TŘÍDILNÝ POŘÁDEK JANA KARLA VON NOSTITZ

"Kdo v mešle a svatech seče trávu, káči dřeva, peče chléb nebo koná nějakou jinou podobnou práci ... zaplatí jednu kopu peněz ... které musí dát také ti, kdo se v uvedené dny před hohouslužbami sdružuje a pije v hospodách a stejně tak hostiněti, kteří připravují hosty dřeva, než skončila hohouslužba s vyjímkou cestujících. kteří jsou ubíhováni pouze při velké zimě."

V klenbovských mlátištvě vrchnosti, kde se žereje vrchnostenské pivo, musí být stále pivo, to znamená, že vedle již narytelného sudu musí ležet pivo sud a kde žádný nechudo, nebo bude nalezeno špatně kyselé pivo, musí kontrolujícímu ihned zaplatit pokutu 15 krejcarů a do panského důchodu pokutu 1 kopy

Také bude zapláceno za tři rakny a rovní vlnů pokutu 15 krejcarů: za rány v opilosti, za házení kleniv a dřívěni, k nimž patří, ale nikoho nezranilo 1 kopy, za úhání a přešpádění na cestách, trvale nebo nebezpečné, nebo na těle rány a za nepřístojné proklínání, přísahání a přísedně přání v opilosti, budou zapláceny 1 kopy. Z toho 2 kopy do panského důchodu a 1 kopy přímo sudu

Noční přázdky, kde se schází mnoho lidí, především mladých a dělají jen lehkomyšlnosti jako hra o peníze, v kasíky a karty, zúčastňují zakázány pod pokutu 15 krejcarů. Je však možno provozovat takovou hru pro zábavu

Třídilný pořádek Jana Karla von Nostitz, 10.11.1733

ZADÁNO ZAHŘÁDKÁŘŮM, VINAŘŮM A MYSLIVCŮM

"BLATNICKÝ ROHÁČ" PO DESETILETÍCH OPĚT V BLATNICI

Při desetiletí byla známka "Blatnický roháč" registrována v rámci socialistického vinařství pro DVŽ Bratislava, odkud přelétla při delimitaci do podniku Vinný Bzenec a. s. Teprve před dvěma lety byla známka Vinný Bzenec vymazána a poté přiblížena Sdružením vinařů Blatnice, pro které byla nedávno zaregistrována jako ochranná známka pod č. 222 181.

Tim se podařilo realizovat dávné sny blatnických vinařů a návratu této hodné známky tam kam patří – do Blatnice. Na objednávku sdružení vinařů Blatnice bylo ve spolupráci s odborníky na známkové právo vynaloženo mnoho úsilí a finančních prostředků, aby se výše uvedené stalo skutečností. Proco je třeba s touto známkou zacházet tak, aby neskončila jako jiné, kdysi proslavené známkové vína totálně znehodnocením svého jména v důsledku používání co do původu a chuti neidentifikovatelného vína.

Veškerá práva k ochranné známce "Blatnický roháč" jsou v držení Sdružení vinařů Blatnice. Jen ti jsou oprávnění známkou používat či případně udělovat licenci na její používání jiným subjektům. Jak je z výše uvedeného zřejmé, přísná kontrola kvality a původu vína je základní podmínkou pro označování vína touto známkou. Členové Sdružení podepsali svou vnitřní normu oběžné studení takového vína, vnitřní kontroly a zásad jeho uvádění do prodeje (zápisů označování, etiketa, apod.).

Sdružení vinařů upozorňuje, že pokud by došlo k oficiálnímu označování jakéhokoli vína známkou "Blatnický

roháč" bez jejich svolení, využije všech možností k vymocení si svých práv, protože nelze riskovat rozmělnění této známky produkty, které by neodpovídaly požadavkům.

Sdružení vinařů Blatnice však zároveň prohlašuje, že známka není uzavřena pro jakéhokoli poctivého blatnického vinaře. Nicméně každý, kdo by měl o licenci ke známce zájem bude muset splnit předepsaná kvalitativní kritéria a podílet se i na plátech a úhradách vzniklých za právní služby již vykonané či spojené s dalším udržováním platnosti známky, udělením licence apod.

Tim, že se zavede povědomí o vysoké kvalitě vína "Blatnický roháč" se velmi posílí vinařský přívlastek "blatnický" sám o sobě obecně, což prospěje všem vinařům z Blatnice při prodeji jejich vín. Je však v zájmu všech nife vystupovat vůči jakýmkoli pokusům používat přívlastek "blatnický" v jakémkoli formě ve spojení s nekvalitním vínem. Členi musí být staří, kdy

ČERVEN A PRANOSTIKY

- 1) Měsíc červen voní deštěm.
- 2) Červená větrky – žluté deštěky.
- 3) Červen louky kosi – Medard vodu nosí.
- 4) Medarňova kápl – čtyřicet dní kape.
- 5) Co den smočí v červnu, přes den vyschne za hodinu jednu.
- 6) Březnové a dubnové pole lížci vody vypije a opije se, červnové a červencové vypije moře a ještě by pilo.
- 7) Když je červen deštivý, polehává obilí.
- 8) Když-li červen sena, prospívá oves.
- 9) Když červen více suchý nežli slibky je, víno to jen prospěje.

bude možno komukoli doporučit: "kupte si blatnické" a nikdo nebude pchybovat o tom, že zákazník bude spokojen ať už si koupí Blatnický roháč, odrůdový ryzáček, veštin či tramin. Víno a břozny na to Blatnice má, teď musí blatničané udělat to, co vinaři v Burgundsku či Champagni před sto lety: společně se zavázat k trvale kvalitě čehokoli co pinese přívlastek obce.

Ing. Jiří Maláček, Brno

- 10) Když v červnu přilít mokro je, vinny keř žaluje.
- 11) Když přelí na Vítu, bude přelí i na Jána.
- 12) Na Petra a Pavla přijímá žán kofen, a tu zrá jít ve dne v noci...
- 13) Petra a Pavol, usubaje kofen.
- 14) Je-li na Petra a Pavla krásné, budou pohodlná díla.(žně)
- 15) Ke zmrazým mužím náleží ještě Norbert.
- 16) Pláče-li červen a neoschne-li žitko, v zajících, koroptvích budem mít řídko.
- 17) Co se v červnu vylihně, velmi často pohyne.
- 18) Řýma tento měsíc nejvíce lidí poseďá.

KULTURA, ŠKOLA

BLATNICKÉ DĚTI V LA A. D. THAYA

Teď už ví i v rakouském městě Laa a. d. Thaya, kde leží malebná vesnice Blatnice pod Svatým Antonínkem. Postaraly se o to děti ze zdejší školy, které tam vystoupily v soutěži VIZE 2010 o světě bez hranic, s programem o přibraní spolupráci.

V konkurenci 22 především středních škol z Rakouska, Slovenské republiky a České republiky se naše děti prezentovaly velmi dobře a vzbudily svým vystoupením značný zájem a v závěru stihly diváky ke skandovanému potlesku. Porotci, především zastupitelé státní správy spolkové země Dolní Rakousko, se okamžitě začali zajímat o oblast a vesnici, odkud tak líkovně děti přijely. Je fakt, že se této soutěži zúčastnily skupiny, které byly lépe hodnoceny, snad proto, že jejich program lépe vystihoval problematiku přibraní spolupráce a Evropy bez hranic, což bylo hlavním kritériem hodnocení. Snad ještě jenom zbývá dodat, že na programu se podíleli:

Mark Koteča, žák I. ročníku ZŠ Blatnice,
 JH Koteča, žák II. ročníku ZŠ Blatnice,
 Martin Ondroušek, žák IV. ročníku ZŠ Blatnice,
 Jan Blahynka, žák VI. ročníku ZŠ Blatnice,
 Jan Fojtík, žák VII. ročníku ZŠ Blatnice,
 Tomáš Blahynka, žák VIII. ročníku ZŠ Blatnice.

Musíme také poděkovat členům výboru SRPŠ paní Blahynkové, Ondrouškové a panu Ing. Kotečovi, kteří děti na tuto soutěž připravili a panu Vl. Fojtíkovi, který zhotovil k tomuto vystoupení doprovodný videozáznam.

Mgr. Petr Antol

AMATEURSKÝ SPOLEK
SPORTOVNÍKŮ AŠSK

OLYMPIJSKÝ POHÁR 2000

DIPLOM

za

II. místo

ve věkové kategorii B-9. TŘÍDA

výtvarná soutěž Olympijského poháru 2000

na téma: Jak si představujete olympijské hry u protinožců

RADEK BALADA

(11.11.2000)

ZŠ BLATNICE POD SVATÝM ANTONÍNEM

(11.11.2000)

MUDr. Milan Jirákský, CSc.
11.11.2000

MUDr. J. F. Jirákský, CSc.
11.11.2000

ÚSPĚCH VE VÝTVARNÉ SOUTĚŽI

Žák ZŠ Blatnice pod Sv. Ant. Radek BALADA získal ve výtvarné soutěži Olympijského poháru 2000 na téma: "Jak si představujete olympijské hry u protinožců" druhé místo ve věkové kategorii B-9. třída.

Cenu za II. místo převzal Radek osobně v Praze z rukou předsedy ČOV MUDr. Milana Jirákského. Soutěžícím přišla poblahopřát i olympijská vítězka v hodě oštěpem Dana Zátoková.

Naše redakce taktéž blahopřeje Radkovi k obrovskému úspěchu a přeje mu mnoho dalších úspěchů.

J. F.

DOPIS OD PŘÍTELKYNĚ

Přísahám, abych vyjádřila, jak velmi se o vás starám
a jak velmi chci,
abyste mne lépe poznali.

Když jste se dnes ráno probudila, rozzářil se
briliant východu slunce ve vašem okně,
abý upoutal vaši pozornost,
ale vy jste pospíchali pryč.
Později jste králežli spolu
s přáteli a rozmlouvali.

Koupali jste se v teple slunečních paprsků.
Vzduch se rozvoněl sladkou vůní přírody.
Pospíchali jste však pryč. Nezapomněli jste mne.
Pozorně nad vámi zhoršovala blesky.

Na obloze se pro vás namalovala nádherná duha.
Věnovali jste jí letný pohled,
ale stále jste se hnali pryč.
Večer se po vaši tváři rozlily měsíční paprsky.
Přítel chladný vánok,
abý vás obléstvil a rozehnal vaše obavy.
Bóhla jsem nad vámi, když jste spali.
Byla jsem ve vašich myšlenkách.
Jen nezapomněli jste mne volat. Byla jsem tak blízko.

"Bože můj! Na dne jakého kanálu

lychom měli utopit minulost?!

Cizak jsme my opravdu jít všechno promarnili?

Proč jsme více nevnímali tyto dary, tuto skutečnost?"

Však i tam, kde se všechno jeví jako ztracené,
oni vyrůstá tíže. Dobro nezanikne nikdy.
Poslouchejte dobře co máte vykonat, abyste všechno neztratili
a uchováli jste si naději.

Mějte na paměti, že budete muset za život bojovat,
ne však ve válce, ale ve svém nitru, ve svém srdci.

Jak dlouho se tu týčl obrovský svět, jenž se stále mění,
stažený oceľovými obrušemi, a ty obruše tu jsou, ale zákcn-zení!
Kdybich však na světě zavládla já,
hly by všechny zákony postradatelné.

Prosím jsem si vás vytrala. Mám pro vás zvláštní úkol.
Otevřete oči a hleďte,
kde nějaký člověk potřebuje trochu času,
trouhu účasti, trochu společnosti, trochu péče.
Je to možná stafoc nebo dítě.
Nenechte se zastrátit, když musíte čekat, nebo experimentovat.
Mějte dostatek světla pro své kroky.

Ale jak těžké je být sám tímto ohněm,
být tím živým plamenem,
a něhož se ohřeje kruh přátel.
Jak náročná i jak dobrá je být
ochranou i štítem,
umět dát pocit bezpečí alespoň tím
nejbližším.

Nelehká budou vaše rozhodnutí,
rezeznat včas stín starosti či smutku
v očích lidí, které máte rádi
a kteří na vás spoléhají,
to bude nad všechnu lidskou moudrost.
Udržet pevný vztah,
zůstat dobrým přítelem a bratrem,
nebýt nikomu na obtíž,
to je dobré a svaté, ale i těžké.

Boďte proto připraveni i na zklamání.

Ukažte se světu jako lidé.

Za každou cenu!

"Za každou cenu?"

Kde je míra této ceny?"

Kde je její hranice,

jaká bude tato cesta?"

Jak úzká je někdy hranice

mezi Dobrem a Zlem,

*jak obtížné je správně rozhodnutí a vůle
jít za Polárkou Pravdy ..."*

Sama vás povede,

sama bude učit,

oko má jasné, pevnou má ruku.

Ta vám zjeví, že všechny cesty vedou k lidem,
ale také, že jsou to cesty nejdelší a nejobtížnější.

Neboť lépe je klopýtat po této stezce,

než si pyšně vykračovat mimo ni.

A je-li pouť před vámi příliš dlouhá, neutíkejte.

Vždyť trpělivostí dosáhnete všeho!

Doufám, že ke mně brzy promluvíte.

Zůstávám blízko.

Vaše přítelkyně Láška

PS: ... Ať se děje cokoliv, láska vydrží,

láska věří, láska má naději,

láska vytrvá.

Láska nikdy nezanikne.

Pročtvi – to pomine;

jazýky – ty ustanou;

poznání – to bude překonáno .....

1. Korintským 13: 7 – 8

*Petr Horechled II, TP
Gymnázium Strážnice*

Nůžkářka betonové stěny

celkový pohled na „pořádek“

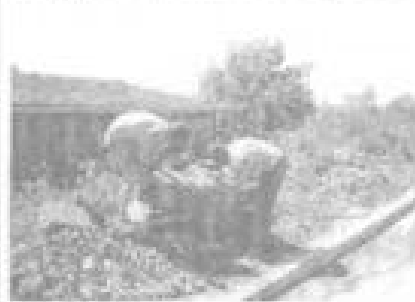
Pohled na úklid

PROMĚNY POD ROHÁČI

Na těchto třech snímcích Vám rádi čtenáři chceme ukázat jak probíhal úklid nepořádku a betonové stěny Pod Roháči. Po úklidu ovšem, někteří občané bez dovolení dělají v tomto prostoru takzvaný pořádek bez dovolení ObČ, proto je natno jim za toto poděkovat – však on to zase někdo uklidí.

BLATNICKÉ STRÍPKY

V Blatnických strípkách Vám dneska předkládáme několik snímků z rozrýpané cesty pod Staré Hory (viz dopis občana na jiném místě zpravodaje).

Bohatíři v akci

Miner rychle rotý v akci – snaží se najít kanalizační lachty, které naši předchůdci před námi důmyslně ukryli pod asfaltový koberec – přístřed tajně!

Frchlní pulvář zasahuje

SPORT

POULIČNÍ TURNAJ – TRADICE POKRAČUJE

V neděli 25.6.2000 proběhl tradiční pouliční turnaj za účasti mužstev Zabrání, Podflorláncí, Řádek a Dědiny. I když počasí moc nepřálo dá se říci, že turnaj se vydařil. Po rozlosování nastoupili proti sobě tato mužstva :

1. zápas : ZABRÁNÍ – DĚDINA 0 : 7

Branky : Šimek Martin -2, Šatinka Ladislav, Drechsler Miroslav, Vavřík Josef(P), Schmeister Milan, Vavřík Petr

Všichni přítomní (kromě Dědiny) přáli vítězství Zabrání, ale kvalita se na hřišti brzy projevila a Zabrání bylo postaveno do role učedníka. Dobrý výkon v mužstvu Dědiny podali mladí hráči Schmeister Milan a Vavřík Petr, kteří ukázali, že nám rostou dobří následovníci jenom, abychom je zase neprohospodařili jako v předchozích generacích.

2. zápas : ŘÁDEK - PODFLORLÁNCÍ 0 : 0

Na penalty vyhrálo šťastněji Podflorláncí, když jejich branař Fr. Frydecký chytil několik vytožených laecí soupeře

Zápas o 3.-4. místo : ZABRÁNÍ – ŘÁDEK 4 : 2

Po dobrém výkonu hlavně ve druhém poločase si Zabrání zajistilo třetí místo v turnaji.

Zápas o 1.- 2. místo : DĚDINA – PODFLORLÁNCÍ 1 : 0

Branky : Šimek Martin, Malůš Pavel (vlastní), Drechsler Miroslav

Dá se říci, že Dědina soupeře v šel v výborném brankářem Fr. Frydeckým k ničemu nepustila a dokončila své vítězné tažení turnajem ve velkém stylu a se skóre 10:0. Po zápase si vítězové z plochy plác zapěli již postruše po sobě všeobecně známý chorál, který již vešel do všeobecné známosti a přivádí soupeře k nepřítelosti a to :

“ JEDINÉ V DĚDINĚ .....”

Za vydařený turnaj děkujeme všem pořadatelům a hlavně neodvratnému úpravci hřiště panu Letovskému za perfektně připravený trávník.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ROZVĚNY

Tomáš Našák ..... Blatnice 69 ..... 27.4.2000
 Tibor Pešek ..... Blatnice 732 ..... 8.5.2000

SŘATKY

Marek Oborník ..... Veselí nad Moravou
 Helena Hájková ..... Blatnice 663 ..... 11.3.2000
 Jaroslav Bogar ..... Blatnice 299
 Alena Širaková ..... Blatnice 424 ..... 8.4.2000
 Ladislav Komárek ..... Nedakonice
 Klára Bernátková ..... Blatnice 506 ..... 15.4.2000
 Jan Bedřava ..... Blatnice 246
 Ludmila Jeremeevová ..... Bělorusko 24.3.2000

ÚMRTÍ

Pavel Janás ..... Blatnice 474 ..... nar. 1.4.1966 zemř. 5.3.2000
 Antonie Petratorová ..... Blatnice 618 ..... nar. 20.6.1912 zemř. 8.3.2000
 Ludmila Vyskočilová ..... Blatnice 642 ..... nar. 7.5.1917 zemř. 21.3.2000
 Miroslav Pavka ..... Blatnice 359 ..... nar. 28.10.1923 zemř. 2.4.2000
 Anna Pokorná ..... Blatnice 77 ..... nar. 6.6.1907 zemř. 6.4.2000
 Marie Lagová ..... Blatnice 580 ..... nar. 3.1.1909 zemř. 9.4.2000

BILIIDUM

Těchalová Jaroslava ..... Blatnice 322 ..... 26.4.2000 - 75 let
 Petrator František ..... Blatnice 453 ..... 10.5.2000 - 80 let
 Petrator Bobumil ..... Blatnice 406 ..... 29.6.2000 - 80 let
 Smetka Jan ..... Blatnice 640 ..... 4.4.2000 - 85 let
 Petrator Antonín ..... Blatnice 661 ..... 4.5.2000 - 85 let
 Vránová Marie ..... Blatnice 341 ..... 21.5.2000 - 90 let
 Hatajská Hedvika ..... Blatnice 505 ..... 25.6.2000 - 90 let

Zlatá svatba:

Josef Vyskočil
 Marie Petratorová ..... Blatnice 33 ..... 29.4.1950

Diamantová svatba:

Antonín Kuřina
 Ludmila Brůžková ..... Blatnice 39 ..... 26.6.1940

Všem jubilantům blahopřejeme!!!

VÝHERCI TAJENKY Z Č. 16

1. Hrabal Rostislav, Blatnice č.p. 370
 2. Hanáčková Ludmila, Blatnice č.p. 461
 3. Janásová Ludmila, Blatnice č.p. 767
 Věcné ceny je možno si vyzvednout
 v kanceláři ObČÚ u paní Kunovjankové
 a Ing. Lagové.
 Správně znějí tajenky: K majetku při-
 cházíme chybami jiných.

*Studená rosička tej noci padala
 když jsem za loňskem dřívka zavírala.*

*Studená rosička, studená jako led
 nemohu loňajku na tebe zapomen*

*Už sem zapoměla na otce na matku
 na tebe nemohu máj žvavný loňajku*

*Už sem zapoměla na bratra docela
 na tebe nemohu, leda bych mohlá*

Pohřební služba

Pracovní doba - nepřetržitě.

JAROSLAV HORKÝ

698 01 Veselí nad Moravou

ul. Zarazická č.63

0631/ 322369 - 0606 802 452

Vám zajistí tyto služby:

- Tisk pasce na poštovní.
- Výkopy hrobů a jejich aranžování.
- Přesuny rozlohů a vytváření dokladů.
- Zajištění a dovoz stouků nebo květin.
- Pohřby do země či kurnice.
- Na Vaše přání přivést vyřídil pohřeb
- k Vám domů.

výroba a montáž stínicí techniky

- 1 venkovní rolety
- 2 vertikální žaluzie
- 3 horizontální žaluzie
- 4 markýzy
- 5 těsnění oken a dveří
- 6 garážová vrata
- 7 sítě proti hmyzu
- 8 shrnovací lamelové plastové dveře

Kudielka Vladimír, Blatnice 427, PSČ 696 71
tel.: 0603 - 842281, 0631 / 331 362

Báčňan

B l a t n i c k á p e k á r n a

Výroba chleba, běžného a jemného pečiva, koblih.

Dodávky v regionu NO, UH,

t. 0631 / 331 697 - expedice

Kancelář pekárny: t. 0631 / 331 495